

Kvalitetsudvalgets udspil

Danske Universiteter har med stor interesse læst Kvalitetsudvalgets udspil og anbefalinger. Kvalitet og relevans er helt centrale emner for universiteternes arbejde, men der er væsentlige forskelle mellem Kvalitetsudvalgets anbefalinger og Danske Universiteters ønsker til et fremtidigt uddannelsessystem.

Kvalitetsudvalget har haft meget kort tid til at gennemføre sit eftersyn. Nogle af forslagene virker ikke helt gennemanalyseret, bl.a. forventningen om at arbejdsmarkedet vil tage uforbeholdent imod 4-årige universitetsbacheloruddannelser. Det mener Danske Universiteter ikke, at der er tilstrækkeligt grundlag for at konkludere, men der kan være særlige fagområder, hvor det vil være relevant at have en sådan mulighed.

Bedre og mere fleksible rammer for uddannelsernes opbygning har længe været et ønske fra Danske Universiteter, der også gerne vil have mulighed for at oprette særlige erhvervskandidatforløb, som i højere grad giver mulighed for at koble universiteternes kandidatuddannelser med specifikke små og mellemstore virksomheder. Samtidig er det vigtigt, at vi holder fast i en internationalt sammenlignelig uddannelsesstruktur, så vores dimittender ikke kommer ud på et globalt arbejdsmarked med uklare kvalifikationer.

Central dimensionering

Kvalitetsudvalget foreslår en central dimensionering af udvalgte uddannelser eller uddannelsesgrupper med risiko for overproduktion. RUVU (Det rådgivende udvalg for vurdering af udbud af videregående uddannelser) ses som den instans, der skal rådgive ministeren om, for hvilke uddannelser der skal sættes et loft over antallet af studiepladser. Justeringen af studiepladser skal finde sted hvert tredje år.

Danske Universiteter mener, at en central dimensionering vil være et alt for stumt redskab til opgaven – det vil være svært at tage højde for forskelle mellem uddannelserne inden for samme hovedområde.

Universiteterne er tættest på uddannelserne og er derfor bedst til at foretage en fornuftig dimensionering. Det er også på universiteterne, man har den nødvendige faglige indsigt i uddannelsernes forskellige karakteristika.

Universiteterne har besluttet at intensivere arbejdet med den årlige dimensionering af bacheloptaget, samtidig med at Rektorkollegiet vil koordinere en reduktion af studiepladser under hensyntagen til regionale forskelle. Hensigten er at identificere enkeltuddannelser med en markant og kontinuerlig overledighed og reducere optaget.

1-årige kandidatuddannelser

Kvalitetsudvalget foreslår, at kandidatuddannelserne begrænses til ét år, og at de akademiske bachelorgrader gøres 4-årige. Retskravet foreslås fjernet, og langt færre skal tage en kandidatgrad.

Danske Universiteter mener, at forslaget ligner en spareøvelse. I en situation, hvor der reelt ikke er et bachelorarbejdsmarked, virker det som en meget tvivlsom løsning. Derudover tages der ikke højde for en hel række faglige problemstillinger, som forslaget formentlig vil medføre omkring progression mellem uddannelsesniveauerne eller begrænsninger af de studerendes muligheder for udlandsophold.

Forslaget bygger delvis på en frygt for snigende overakademisering af det danske samfund. Det kan Danske Universiteter ikke genkende, da erhvervslivet generelt efterspørger dygtige kandidater med specialiseret viden inden for specifikke fagområder. Universiteterne mener ikke, at der er en modsætning mellem højt fagligt niveau og praktisk anvendelige uddannelser. Vi skal ikke sænke uddannelsesniveaulet, men give universiteterne mere fleksible muligheder for erhvervstilpassede uddannelsesforløb.

Minimumsgrænse for optag

Kvalitetsudvalget foreslår, at man nedlægger bacheloruddannelser med et optag på mindre end 30 studerende årligt. Uddannelser med et samlet optag under 60 samles ét sted.

Der er fag, hvor der er politiske og strategiske årsager til at holde et lille udbud ved lige med henblik på at sikre kompetencer til det danske samfund (fx inden for visse sprog- og kulturstudier). Her forekommer det lidt firkantet at sætte en minimumsgrænse på 30 studerende.

Der kan dog være nært beslægtede småfag, hvor det godt kan give mening at samle et uddannelsesudbud, som så vil have nogle forskellige profilretninger. Det vil universiteterne gerne kigge på, men det kræver en nærmere analyse af problemstillingen.

Uddannelsesbevillinger

Kvalitetsudvalget foreslår, at en større andel af uddannelsesudgifterne finansieres ved årlige faste bevillinger til institutionerne; taxameteret skal kun finansiere marginale omkostninger ved ændringer i studentertal. Kvalitetsudvalget fraråder indførelse af et beskæftigelsestaxameter.

Danske Universiteter mener, at der skal være penge nok til at lave gode uddannelser, forudsigelighed nok til at planlægge og ikke mindst en sammenhæng mellem den ønskede kvalitet og de midler, der er til rådighed. Hvis der skal ændres i uddannelsesfinansieringen, er det essentielt, at universiteterne inddrages i udformningen af en ny finansieringsmodel, så der skabes den bedst mulige model for at understøtte universiteternes kvalitetsarbejde. En ændring af bevillingsstrukturen må ikke blive en spareøvelse.

Danske Universiteter er enig med Kvalitetsudvalget i, at et beskæftigelsestaxameter ikke er en hensigtsmæssig løsning på at skabe mere sammenhæng mellem arbejdsmarked og uddannelser. Dimensionering af optag og løbende udvikling af uddannelserne er bedre redskaber.

Fremdriftsreformen

Kvalitetsudvalget foreslår, at flere af Fremdriftsreformens tiltag (fx obligatorisk tilmelding til 60 ECTS pr. år) ændres fra "skal" til "kan" og kun benyttes de steder, hvor gennemførelsestider er et reelt problem.

Danske Universiteter er enig med Kvalitetsudvalget i, at det bør være op til uddannelsesinstitutionerne, hvilke af studiefremdriftsreformens virkemidler, de vil anvende på hvilke dele af deres uddannelse. Danske Universiteter finder ikke, at fremdriftsreformen med sit fokus på hurtig studie gennemførelse understøtter en kvalitetskultur.